

«Азовсталь» зупиняє мартенівські печі

На металургійному комбінаті «Азовсталь» із 25 травня повністю виведено з експлуатації мартенівське виробництво. Компанія закриває цех із восьми мартенівських печей загальною потужністю близько двох мільйонів тонн на рік. Тож сталь буде виплавлятися на двох конвертерах потужністю шість мільйонів тонн на рік. Крім «Азовсталі», в «Метінвесті» також планують протягом п'яти років відмовитися від виробництва мартенівської сталі на Маріупольському металургійному комбінаті ім. Ілліча.

Українці купують менше алкогольних напоїв

Статистика свідчить, що українці стали споживати менше алкогольних напоїв. У 2010 році частка продажів горілки та лікоро-горілчанних виробів, вина, коньяків і пива, які виготовлені на території України, скоротилися порівняно з 2009 роком. Про це свідчать дані Держкомстату. Зокрема, частка горілки та лікоро-горілчанних виробів скоротилася минулого року з 90,2% до 88,6%, вино — із 82,5% до 78,7%, коньяку — з 83,1% до 82,3%, вино ігристих (шампанського) — з 91,8% до 89,2%, пиво — з 93,4% до 92,2%.

2,8%

на стільки минулого тижня знизилася вартість плодоовочевого кошика українського споживача. А відбулося це завдяки зростанню пропозиції ранньої продукції та тепличних овочів.

■ ФІНАНСУВАННЯ

На Волинь прийшло 15 мільйонів на ремонт доріг

Волинь отримала черговий транш коштів на реконструкцію та будівництво доріг. За чотири дні в область надійшло 15 мільйонів гривень, які будуть використані на ремонт комунальних

шляхів і будівництво однієї ділянки автодороги міжнародного значення М-07. Про це повідомив на оперативній нараді голова облдержадміністрації Борис Клімчук.

«Дорога М-07 важлива не лише для Волинської області, а й для всієї держави, позаяк це — найкоротший шлях від Берліна до Києва, — повідомив Борис Клімчук. — Ми продовжуємо лобювати питання щодо реконструкції цієї дороги в столиці».

Також голова ОДА додав, що тривають роботи на дорозі, яка веде до урочища Грядя Шацького району.

■ ЕКОЛОГІЯ

Лише сім скотомогильників відповідають санвимогам

На особливому контролі у ветеринарів стоїть питання скотомогильників. Їх, за словами головного ветлікаря області Богдана Лозинського, на Волині на початок року нараховувалося 283. На сьогодні їх залишилося сто, але й ця цифра завелика.

Зважаючи на те, що земля після ліквідації скотомогильників може бути використана лише через 25 років, ми повинні якнайшвидше почати їх ліквідувати, — наголосив Лозинський. — Для цього є всі можливості, принаймні у нас в області. Я розумію, що є ското-

могильники, в яких поховані тварини, що були хворі на сибірську виразку. Вони мусять бути, від них нікуди не подітися. На Волині взагалі лише сім скотомогильників, які відповідають санітарним вимогам. Аби їх усіх облаштувати за всіма правилами, треба чимало грошей. Хай краще на тому місці росте ліс. Ковельський санзаповод працює, нарощує потужності, тож є куди подіти тваринні відходи і після переробки, і після вирощування. Відходи повинні оброблятися та не забруднювати довкілля.

Ірина КОСТЮК

■ ДЕКЛАРАЦІЇ

На Львівщині зареєстровано 63 мільйонери

На 18 травня 2011 року громадянами Львівщини, які у 2010 році одержали дохід понад мільйон гривень, подано 63 декларації. Всього ними задекларовано 293 млн. 526,2 тис. грн. доходів. Про це повідомив у відповідь на інформаційний запит zaxid.net заступник голови ДПА у Львівській області Сергій Маловський.

Більшість декларацій подали громадяни, які здійснили продаж нерухомого майна, їх питома вага становить 33,3%. Інвестиційні доходи та доходи від продажу частки у статутному фонді задекларовано 15,8% громадян. Іноземні доходи задекларували 12,7% громадян. Також задекларували дохід унаслідок одержаної спадщини 11,1% мешканців.

Для порівняння, у квітні 2009 року на Львівщині було зареєстровано 66 мільйонерів, на 24 квітня

2008 року у Львівській області було зареєстровано 85 громадян, які одержали доходи більші за мільйон гривень. У 2007 році кількість мільйонерів у Львові становила 46 осіб.

■ ФАЛЬСИФІКАТ

Податківці вилучили 3,5 тонни піддробленої «Лавацци»

тонни кави «Лавацца» та понад ста літрів оливкової олії без українського маркування, орієнтовно вартістю понад 800 тисяч гривень, повідомили у відділі взаємодії з засобами масової інформації та громадськістю ДПА у Львівській області. Громадянин, який назвався власником транспортного засобу, документи на вантаж не надав. Тож виявлений товар було вилучено.

Як показали результати експертизи, вилучена кава є недоброякісною, тобто не відповідає встановленим стандартам, нормам, правилам і технічним умовам.

Працівники податкової міліції Львівщини вжитими оперативними заходами встановили факт перевезення близько 3,5

Органами прокуратури за цим фактом порушено кримінальну справу.

Луцький міський голова Микола Романюк:

Хто б що не зробив — винуватий

У жовтні минулого року громада Луцька вибрала на пост міського голови Миколу Романюка — банкіра й екс-голову облдержадміністрації. Минуло більше півроку. Тому можна вже робити якісь перші проміжні висновки щодо роботи міської ради під новим керівництвом. Про успіхи, прорачунок та плани Микола Романюк розповів у інтерв'ю «Відомостям».

— Миколо Ярославичу, в складі депутатського корпусу Луцької ради 24 представники «Батьківщини», які разом зі «Свободою» та членами партії «За Україну!» легко можуть сформувати більшість. Після вашої перемоги у мерських перегонах багато місцевих експертів прогнозували вам, м'яко кажучи, «нелегке» життя з радою. Як вдається знаходити компроміси?

— Це право громади — голосувати за тих людей, яким вона довіряє. Тож як міський голова я маю працювати з тим депутатським корпусом, який обрала громада. Спочатку було дуже складно: депутати ще не вийшли з передвиборної гонки. Це відчувалося на сесіях міської ради. Впродовж цього періоду я зустрівся практично з усіма депутатами. Вони вже зрозуміли, що я мало займаюся політикою. У мене на столі лежать папки (показує на стіл з акуратно розкладеними папками, — авт.). Ця стосується мосту, ця — дороги, ця — парку. Це — Театральний майдан, освітлення міста, це стосується нового вокзалу. До речі, якщо все буде добре, розпочнемо його реконструкцію у кінці травня. За цей час мав нагоду побачити депутатів, пізнати, хто є хто. Таких, що тільки «до політики», треба сказати, на щастя, дуже мало. Вже сьогодні ми трішки «притерлися». Багато господарських питань вирішувати вдається. Як приклад — голосування на останній сесії з питання продовження оренди земельної ділянки облспоживспілки в обмін на добудову мосту над залізничними коліями.

— Існує думка, що для міського бюджету було б набагато вигідніше, якби місто саме здавало в оренду землю підприємцям. Адже реально облспоживспілка — це підприємник, який платить у казну мізер порівняно з тим, що заробляє на міській землі.

— Ідеально було би мати гопрозрахункове підприємство «Комунальний ринок», яке б здавало підприємцям землю в оренду. Та щоб створити його, треба все ламати через коліно. На сьогоднішній день ми лише на Завокзальному ринку маємо трінадцять орендарів. Угоди про оренду з ними укладені до 2016 року, 2027 року, та ж облспоживспілка має угоду до 2014 року. 0,8 гектара землі взагалі передані у власність пану Джулинському. Я не хочу сказати, що прийняте рішення є єдино правильним. Але в ситуації, що склалася... Чому б не взяти в облспоживспілки 1 мільйон 300 тисяч гривень? Адже все рівно землю і надалі надаватимуть їй в оренду. Якби депутати не продовжили договір, то у 2014 році, напередодні чергових місцевих виборів, підприємці знову прийшли би під стіни міської ради. На 95% даю гарантію, що договір продовжили би на п'ять років. Щодо орендної плати... Міська рада ніколи би не змогла здавати в оренду землю за 60 гривень. Адже ми діємо відповідно до законодавства та земельного кодексу. Тому від оренди ми мали б стільки ж, скільки маємо сьогодні — 1 мільйон 400 тисяч гривень у рік. Адже як державна структура ми не маємо права робити комерційні накрутки. В рішеннях сесії досить жорстко виписано норми про захист підприємців. Із ними зобов'язані також укласти відповідні договори.

А це гарантії робочих місць, стабільності, розвитку. Там також є пункт, що через рік вони зобов'язані подати проект реконструкції ринку. Сама ж реконструкція розпочнеться років за п'ять. Повірте, ми вибрали найкращий варіант. Адже у нас були й інші пропозиції. Той же Джулинський приходив і говорив: «Я готовий добудувати міст, тільки дайте гектар у власність». Зараз та земля, яка віддана йому у власність, коштує два мільйони доларів. Ще віддати? Це при тому, що він є платником єдиного податку й платить усього лише 600 гривень. Розумію, що голосував депутат чи не голосував, а з мене громада запитає. Бо я міський голова. Хто б що не зробив, усе одно винуватий буде Романюк. Так що рішення прийняте — і міст буде.

— Одним із перших ваших кроків на посаді Луцького міського голови мала стати інвентаризація майна та землі. Вдалося це зробити? Чим володіє Луцька громада?

— Що стосується інвентаризації комунального майна, ми її повністю провели. Проаналізували ефективність використання. Навели порядок. Єдине, що залишилося незавершеним, то це питання майна після об'єднання житлово-експлуатаційних контор. Це питання ми вивчаємо.

Я хочу, щоб у Луцьку працювали за принципом: не можемо якісно зробити дороги цього року, то робимо, скільки можемо. Решту підсіпаємо, латаємо діри та вертаємося на цю вулицю наступного року, продовжуємо ремонт. Але робитимемо якісно. Поки я буду міським головою, нові гроші на ті ж дороги давати не буду. За свою каденцію я нестиму відповідальність за кожну дорогу.

Що стосується землі, я думаю, що це буде швидко. Не так вийшло. Розпочали цю роботу з того, що зі структури Держкомзему забрали наше управління земельних ресурсів, завели повністю базу. Питань дуже багато. Попередньо можемо сказати, що плату за землю у Луцьку ми недоотримуємо відсотків на двадцять. КРУ встановило, що у Луцьку бюджет недоотримав два мільйони плати за землю. Я можу сказати, що ця сума більша. Взяти хоча б «Волтекс». Там понад 30 гектарів землі. Пан Кропива нею користується, та не платить. У результаті висять борги за землю у сім мільйонів. Ми зараз займаємося цим питанням. А в цілому інвентаризацію землі ми завершили до кінця року. Тому що це потребує аналізу всіх угод. Узяти навіть те ж питання по ринках. Виявилось, що всі орендарі платять за землю по-різному. Різниця у сумі — у чотири-п'ять разів! І це за земельні ділянки, які розташовані поряд. За землю має платитися 3% від її вартості. Цієї суми не платять приблизно 400 орендарів. Ми з ними працюємо, перуємо угоди. Та щоб повністю завершити інвентаризацію, в першу чергу маємо визначити межі міста.

— Як вирішується це питання?

— Ми сьогодні працюємо з одинадцятьма сільськими радами. П'ять

уже прийняли рішення про підписання меж, три — на стадії прийняття рішення. Думаю, доведеться ще попрацювати місяць-другий. Принципових розбіжностей немає. Щодо розширення меж міста на взаємовигідних умовах є порозуміння з Жидичинською сільською радою. У Крупі сьогодні вивчають питання про передачу місту авіапідприємства з земельною ділянкою. Там є проект на 450 будинків котеджного типу. Якщо ми вже зачепили тему житлового будівництва, то на Привокзальній є територія військового містечка. Я зустрічався з міністром оборони. Військові не заперечують проти передачі майна. Взамін ми маємо надати квартири військовослужбовцям. За генпланом забудови там заплановано житловий мікрорайон.

— У місті величезна черга тих, хто хоче отримати житло. Чи є у них перспективи?

— Вільні квартири, які є у Луцьку, віддані у підмінний фонд. Але їх дуже мало. У нас близько 200 ветхих будинків, жителів яких треба відселити. Щодо розширення, то діятимемо наступним чином: земельна ділянка дається в оренду управлінню капітального будівництва міської ради. Тоді вони домовляються з будівельниками, хто дасть більше квартир. І тоді вже ці квартири можна давати тим, хто стоїть на черзі. Землі без квартир забудовникам у Луцьку не даватимемо. Інший варіант, який застосовуватимемо, — продаж ділянок із аукціону.

— Хотілося б почути більше інформації щодо залучення інвесторів до Луцька. Ви казали, що маєте намір це зробити, оскільки у місті не вистачає робочих місць.

— Що стосується залучення інвестицій, то це робота не одного дня. У нас є серйозні пропозиції. Ми беремо участь у всіх великих форумах і конференціях. Я спілкуюся з нашим бізнесом, який щось хоче та може зробити. Є неопогані тенденції, проявляється інтерес. Якщо порівняти з іншими містами, то у Луцьку залишилося багато виробництв. Перестали працювати, по-суті, «Синтшкір» і «Волтекс». Решта працюють. На СКФ приходять інвестиції. На КРК прийшли нові власники. Вони серйозно налаштовані, не ріжуть станки на металлобрухт. Сьогодні там говорять про підвищення заробітної плати. Вони зрозуміли, що їм треба вдосконалити виробництво. Якщо взяти навіть той самий сміттепереробний завод, то сьогодні є три проекти. Вийшли на досить серйозний рівень.

— Ми вже років десять чуємо, що завод от-от буде.

— В Україні немає жодного сміттепереробного заводу. І ніхто ще так близько не підійшов до завершення стадії, як ми у Луцьку. Тобто Кобринчук зробив дуже багато: все, що потрібно для будівництва заводу, готове. Тільки приїжджай і підписуй документи. Я відразу поставив рівень, нижче від якого не можна опуститися: переробка сміття має бути не нижче як 70%. Ми сьогодні вивозимо в рік 210-220 тисяч тонн. У найближчих об'ємах ще чотири роки можемо возити сміття у Брище. Якщо 70% перероблятимуть, а залишатимуть 30%, то матимемо полігон на 12 років.

— Минула владна каденція виділяла великі гроші для ремонту доріг Луцька. Проте на більшість з них уже через рік були ями. Це до того, що гроші на ремонт потрібні не лише виділяти, а й контролювати виконавців, як вони його роблять. Ви до цього готові? Які вулиці збирається ремонтувати цього року?

— Сьогодні ми отримали 30 мільйонів гривень на ремонт доріг. У першу чергу намагаємося зробити